

Bażant tajwański

(*Syrmaticus mikado*)

— narodowy ptak Tajwanu

ang. Mikado Pheasant

niem. Mikadofasan

Bażant tajwański, znany powszechnie pod nazwą bażant mikado, należy do rodziny bażantowatych (*Phasianidae*) w obrębie rzędu kuraków (*Galliformes*).

Został odkryty w 1906 roku przez Waltera Goodfellowa, który wędrując po lasach Yushanu, natknął się na dwie sterówki, umieszczone w nakryciu głowy przywódcy aboryge-

nów. Pióra te wysłał do Anglii i na ich podstawie szkocki ornitolog William Robert Ogilvie-Grant zidentyfikował nowy gatunek, dokonując w tym samym roku opisu naukowego. Nazwę

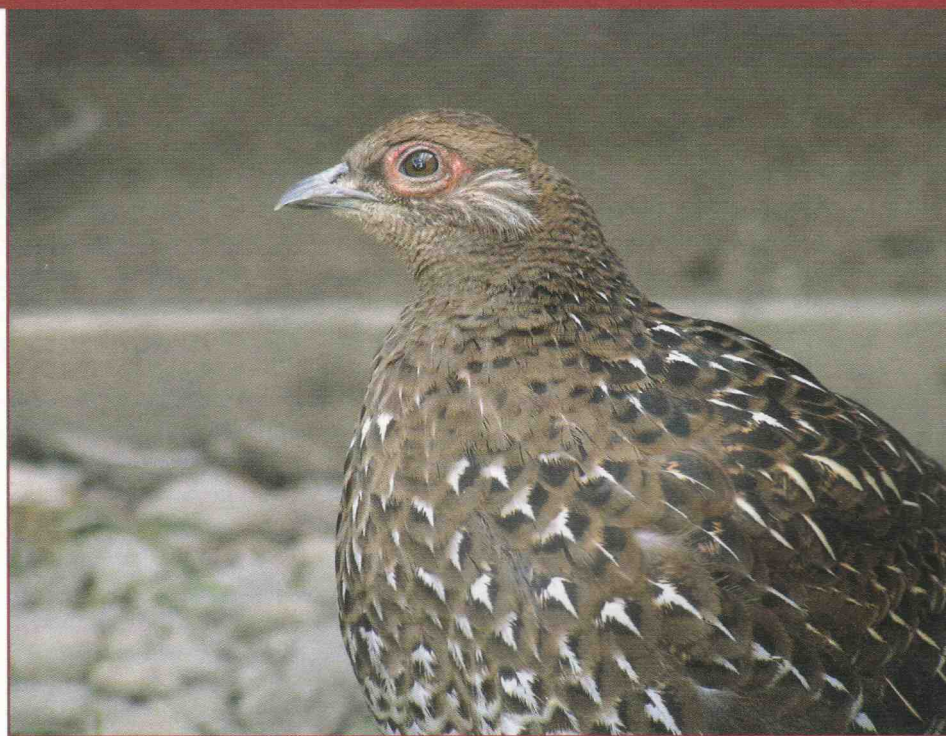

„mikado”, oznaczającą w języku japońskim cesarza, nadał Ogilvie-Grant. Dowiedział się, że para tych rzadkich bażantów była utrzymywana przy Pałacu Cesarskim w Japonii. Po pewnym czasie jednak okazało się, że ptaki będące własnością japońskiego cesarza miały czerwone nogi, czyli nie były to bażanty tajwańskie, lecz kiście tajwańskie. Oznacza to więc, że drugi człon łacińskiej nazwy gatunkowej odnosi się tak naprawdę do *Lophura swinhoii*.

Dorosły kogut mierzy 85–97 cm, w tym na ogon przypada 49–60 cm. Wyróżnia się czarnym upierzeniem z granatowym połyskiem. Końcówki lotek drugorzędowych, trzeciorzędowych oraz większych pokryw skrzydłowych są białe. Pióra ogona mają wąskie, białe prążki. Wokół oczu znajdują się czerwone przydatki skórne. Dziób barwy rogowej, tęczęwka brązowa. Skoki szare, zaopatrzone w ostrogi. Kolorową szatę osiąga w pierwszym roku życia.

Długość ciała kury wynosi 46–55 cm, z czego na ogon przypada 17–23 cm. Jest w tonacji białoszaro-brązowo-kasztanowo-czarnej. Cechuje się ciemniejszym upierzeniem niż samica bażanta birmańskiego (*humea*) i bażanta kasztanowego (*elliota*). Poza tym znajdujące się na piórach piersiowych białoczarne plamy są znacznie wyraźniejsze. Na górnej części grzbietu i pokrywach skrzydłowych ma białe, podłużne smugi. Na brzuchu występują białe plamy. Sterówki są kasztanowe z białymi i czarnymi paskami. Podobnie jak sa-

miec posiada obrączki oczne, choć są one bardzo małe i o bladoczerwonej barwie. Dziób szary, tęczęwka brązowa. Skoki szare, pozbawione ostróg.

Bażant mikado (podobnie jak kiściec tajwański) występuje endemicznie w środkowym Tajwanie na wysokości 1500–3950 m n.p.m. Biotop stanowią rozległe lasy mieszane z gęstym podszytem, w których przeważają sosny, cyprysy, jałowce, dęby, różaneczniki i bambusy. Szczególnie chętnie przebywa na łąkach położonych na stromych zboczach.

Jest ptakiem skrytym i płochliwym. Zaniepokojony powoli i ostrożnie oddala się, aby znaleźć schronienie w pobliskich zaroślach. Lata niechętnie, pokonując jedynie krótkie dystanse. W czasie dnia często wędruje

leśnymi drogami czy górskimi ścieżkami lub ukrywa się w krzewach. Noc spędza na drzewach. Poza sezonem rozrodczym z reguły żyje samotnie. Aktywny jest wczesnym rankiem, o zmierzchu oraz podczas deszczu i mgły. Wówczas bytuje na otwartych obszarach, gdzie poszukuje pożywienia.

Na pokarm bażanta tajwańskiego, w środowisku naturalnym, składają się przede wszystkim różne części roślin. Są to bulwy, korzonki, nasiona, ziarna zbóż, pąki, kwiaty, jagody, owoce, młode pędy i świeże liście. Bardzo lubi trawę, paprocie i młode liście babki. W diecie pochodzenia zwierzęcego dominują owady (głównie larwy i poczwaraki chrząszczy) oraz dżdżownice.

Okres lęgowy trwa od marca do lipca. Koguty są silnie terytorialne. Bronią swego terytorium i mogą zaciekle walczyć z innymi samcami o samice. Podczas potyczki przykucają, po czym nagle podrywają się i trzepocą skrzydłami. Podnoszą nogi w kierunku piersi i atakują się nawzajem ostrogami. Zwycięzca przyłącza się do samicy. Koguty najczęściej żyją w monogamii i łączą się tylko z jedną kurą. Niektóre samce mogą przebywać jednak z dwoma samicami. Budową gniazda, inkubacją jaj i opieką nad pisklętami zajmuje się wyłącznie kura. Gniazdo to płytki dołek w ziemi, wy-

Uwaga!

W numerze 4/2006, przy artykule pt. „Rozpoznanie płci u młodych osobników olśnianka himalajskiego”, przy dwóch zdjęciach zostały zamienione podpisy. Przepraszamy. Poniżej prezentujemy jeszcze raz te zdjęcia, tym razem podpisane prawidłowo.

Pierś i brzuch samca są znacznie jaśniejsze niż samicy.

Pierś i brzuch samicy porastają ciemniejsze pióra.

